

RESOLUCIÓ

Mobilitat accessible

DRET A L'ACCESSIBILITAT I LA INCLUSIVITAT
CIUTAT HABITABLE I SOSTENIBLE

ANTECEDENTS

Objecte de la queixa

En data 28 de març de 2026 la ciutadana va presentar una queixa davant aquesta Sindicatura en què exposava el següent:

- Té un fill de 27 anys amb una discapacitat reconeguda del 78% i barem de mobilitat.
- Presenta una sensibilitat especial a estímuls auditius i visuals, cosa que li provoca crisis de desregulació que requereixen una intervenció immediata i l'accés ràpid a un entorn segur. El fill l'acompanya diàriament, de dilluns a divendres, al seu lloc de treball, un club esportiu d'arts marçials, on fa esport. El fet de no disposar d'una plaça d'estacionament en aquest emplaçament impedeix que puguin accedir al centre d'una manera ràpida i tranquil·la, i això genera situacions de risc tant per a ell com per a tercers.
- Va sol·licitar al Districte una plaça d'estacionament per a persones amb discapacitat, però li va ser denegada pel fet que l'adreça indicada no corresponia ni al domicili ni al lloc de treball ni al lloc d'estudis del fill.
- Va contactar amb el Districte per aclarir la impossibilitat del seu fill de treballar o seguir uns estudis reglats. Va insistir en la possibilitat que la reserva fos limitada exclusivament a les tres hores diàries que necessiten, però les persones que la van atendre no van mostrar cap flexibilitat ni empatia pel seu cas.
- Considera que aquesta interpretació de la normativa és injusta, ja que, a causa de la malaltia del seu fill, la norma és de compliment impossible i això és incongruent amb l'esperit de facilitar la mobilitat de les persones amb discapacitat. Per això, considera que s'està vulnerant el dret del seu fill a disposar d'una reserva d'estacionament en condicions d'igualtat amb la resta de persones amb altres tipus de discapacitat.

Actuacions fetes

La Sindicatura va admetre la queixa a tràmit i en va iniciar l'anàlisi per determinar si s'havien respectat els [drets de la ciutadania](#) i els [principis de bona administració](#).

D'acord amb el [principi d'economia administrativa](#), no s'ha efectuat una petició d'informe a l'Ajuntament de Barcelona, ja que en l'expedient consta suficient informació per poder emetre un pronunciament. Per aquest motiu, un cop examinat el contingut de la queixa, la documentació aportada per la persona interessada i la normativa aplicable, aquesta Sindicatura emet la decisió següent.

CONSIDERACIONS

1. Les reserves d'estacionament individual per a persones amb discapacitat

La Llei 13/2014, de 30 d'octubre, d'accessibilitat té com a finalitat garantir l'accessibilitat universal per assegurar l'autonomia, la igualtat d'oportunitats i la no-discriminació de les persones amb discapacitat o amb dificultats d'interacció amb l'entorn, a més d'harmonitzar la normativa catalana amb els estàndards internacionals i estatals i promoure l'ús de productes de suport que millorin la qualitat de vida.

El Decret 209/2023, de 28 de novembre, pel qual s'aprova el [Codi d'accessibilitat de Catalunya](#) (d'ara endavant, el "Codi"), regula les places d'aparcament reservades d'ús individual. D'acord amb l'article 177 del Codi, en principi tenen dret a una reserva individual les persones següents:

- a) Les persones que són titulars conductores d'una targeta d'aparcament.
- b) Les persones que són titulars no conductores d'una targeta d'aparcament, que tenen menys de 18 anys i que acrediten mobilitat reduïda.
- c) Les persones que són titulars no conductores d'una targeta d'aparcament i que acrediten mobilitat reduïda i un grau de discapacitat del 75% o superior.

Sens perjudici de l'anterior, en tots els casos, la persona sol·licitant ha de motivar i acreditar la [necessitat d'ús](#) de la reserva, de manera que es pot denegar per manca de justificació de la necessitat, entre altres supòsits.

Un aspecte rellevant que cal destacar és que l'article 177 del Codi permet als ens locals incorporar criteris que flexibilitzin l'aplicació de la normativa per ajustar-se als casos particulars i també per optimitzar la distribució equitativa de les places d'estacionament.

Així, es fa una referència expressa a la possibilitat de definir zones, valorar les circumstàncies personals del cas i definir fraccions horàries:

177.3. L'ens local, dins el seu àmbit territorial, ha d'establir els criteris i el procediment de concessió de les places reservades d'ús individual i ha de determinar els terminis i les condicions d'ús d'aquestes places. L'ens local pot definir zones amb regulació específica quan es justifica per les característiques de l'entorn, a fi d'una organització correcta i equitativa de les places d'aparcament i de l'espai públic, i determinar criteris de valoració que tinguin en compte circumstàncies personals i d'habitatge; no obstant això, no pot establir requisits de la discapacitat, edat i barems de la persona sol·licitant més restrictius que els que estableix aquest Codi.

177.5. L'ens local pot acordar amb la persona beneficiària una reducció de les dimensions de la plaça d'aparcament per adaptar-la a vehicles més petits, així com la possibilitat d'establir fraccions horàries d'estacionament quan es justifiqui per atendre situacions personals, temporals o d'entorn concretes.

Pel que fa a la ciutat de Barcelona, l'article 34 de l'Ordenança de circulació de vianants i de vehicles (OCVV) estableix que les reserves d'estacionament constitueixen un ús comú especial dels béns de domini públic i, per tant, estan subjectes a una llicència municipal la tramitació¹ de la qual gestiona el districte corresponent.

El termini de tramitació de la llicència és de dos mesos.² En cas que l'Ajuntament no resolgui expressament la sol·licitud de llicència, s'entén que està desestimada. El termini de la concessió és d'un any i és preceptiu tramitar anualment la renovació corresponent per poder continuar gaudint de la reserva d'estacionament.

2. Les circumstàncies personals del cas concret

La promotora de la queixa ha aportat documentació diversa per justificar la seva petició.

A més de la documentació bàsica que s'enumera al portal de tràmits de l'Ajuntament (com ara els DNI, el llibre de família, el volant d'empadronament, la targeta de discapacitat, la targeta d'estacionament, la documentació sobre el vehicle), també ha aportat altres documents que acrediten les circumstàncies especials del cas:

¹ <https://seuelectronica.ajuntament.barcelona.cat/oficinavirtual/ca/tramit/20150001197>

² Decret 336/1988, de 17 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament del patrimoni dels ens locals.

- la sentència de discapacitat, i
- documentació justificativa de la formació esportiva que el seu fill fa al centre: certificat de l'activitat i horari, i llicència federativa vigent com a esportista de karate.

Quant a la revisió de la documentació administrativa, el que a priori pot semblar una tasca merament burocràtica, en realitat pot anar més enllà de comprovar si la part interessada reuneix els requisits essencials exigits per la normativa. També es poden deduir alguns elements subjectius molt rellevants com la bona fe i la justificació de la necessitat per disposar de la reserva.

En aquest sentit, aquesta Sindicatura considera determinant destacar les circumstàncies següents del cas:

- L'interessat viu amb els seus pares al barri de Porta. En el seu moment, l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat va concedir-li la targeta d'aparcament en la modalitat de no conductor.
- Tot i que també reunia els requisits per disposar d'una reserva d'estacionament individual al domicili, la família no va sol·licitar-la, ja que disposen d'aparcament privat.
- La malaltia que pateix l'interessat és molt greu i, per raó de la seva condició, en data 15 de desembre de 2017 el Jutjat de Primera Instància núm. 40 de Barcelona li va reconèixer la incapacitat total i va rehabilitar la pàtria potestat dels seus pares.

La sentència de la discapacitat aporta informació específica sobre les dificultats de l'afectat, que l'impossibiliten per treballar o seguir estudis reglats. També justifica les afectacions a la mobilitat i a la deambulació ordinària en els termes següents:

[...] pateix la malaltia d'Angelman, amb deficiència mental severa. Aquest tipus de trastorn és persistent, en l'actualitat li determina estar absent del seu voltant i concentrat amb els pares. No parla, es mostra inquiet i desorientat en el temps, espai i lloc. Presenta dificultats deambulatòries i trastorns de l'atenció. No es pot establir cap diàleg amb ell, ni verbal ni no verbal. [...] En aquestes circumstàncies en les quals la seva autonomia personal és nul·la, li cal l'ajut constant de tercers fins i tot per realitzar les tasques personals més elementals; vivint per aquesta raó en companyia dels seus pares.

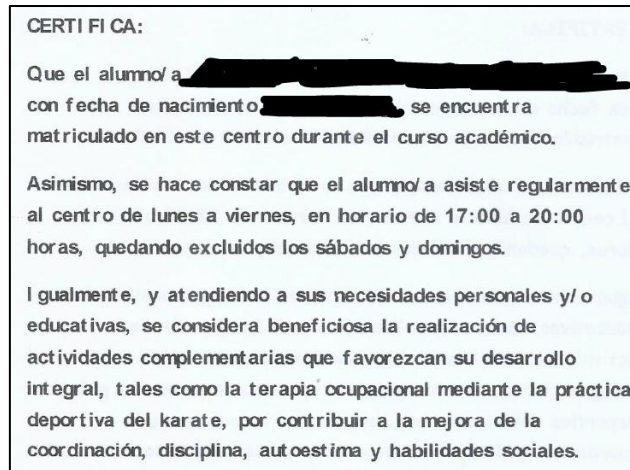

- Un dels símptomes d'aquesta **malaltia rara**³ són els problemes de moviment i equilibri, principalment atàxia durant el moviment (rigidesa, pèrdua de coordinació) i moviments amb tremolors en extremitats. S'associa amb una forma típica de moviment, amb braços vacil·lants, inestables, lleugerament inclinats, aixecant i doblegant. Per això, també es pateixen malalties traumatològiques, com escoliosis, que requereixen tractament rehabilitador i pràctica esportiva.
- Tal com explicava la mare a la sol·licitud, els estímuls externs propis d'una via urbana amb trànsit, plena de sorolls i d'elements visuals en moviment, li poden generar crisis que només es poden abordar portant-lo de la manera més ràpida possible a un entorn que l'afectat percebi com a "segur".

El lloc de treball de la mare és un **centre esportiu amb activitats formatives en arts marcial**s. Les dependències d'aquest centre, situat al barri del Verdun, **suposen un lloc segur per a l'afectat**, ja que hi va cada dia amb ella tres hores, de dilluns a divendres, i ha aconseguit seguir amb regularitat la pràctica del karate, una activitat que resulta molt beneficiosa per al seu benestar. Per tot l'anterior, **per a la família és vital mantenir aquesta harmonia**.

- El problema està en la logística del moment de l'arribada al centre, atès que és difícil aparcar a la zona i, quan troben lloc a l'àrea regulada, sovint està massa allunyada de l'entrada i requereix que hagin de caminar. El que per a altres persones seria una simple passejada, en el cas que ens ocupa i per les raons que ja s'han mencionat anteriorment, pot generar una situació de risc amb episodis d'explosió conductual que alteren greument el seu estat.
- La família ha aportat un **certificat del centre de formació**, de data 8 d'abril de 2026, en què es fa constar que és **alumne** del centre, que està federat i que hi assisteix cada setmana a raó de tres hores diàries. És a dir, per a una persona amb aquest tipus de discapacitat, **es podria equiparar perfectament a un lloc d'estudi**, ja que l'interessat no practica el karate com a activitat d'oci sinó com a **teràpia rehabilitadora**, amb una regularitat i intensitat de **quinze hores setmanals**.

³ <https://angelman-asa.org/tratamientos-para-sindrome-de-angelman/>

3. La valoració de l'expedient per part dels serveis tècnics del Districte de Nou Barris

Segons la documentació aportada, en data 3 de febrer de 2026 la representant legal de l'interessat va presentar per registre la sol·licitud de la reserva d'estacionament en l'adreça del centre de formació d'arts marçials.

Els serveis tècnics del Districte de Nou Barris van denegar la sol·licitud sis dies després, el 9 de febrer. La motivació d'aquest acte administratiu va ser la següent:

Les persones amb discapacitat i problemes de mobilitat poden disposar d'un espai d'estacionament individual de vehicles pròxim al seu domicili (reserva per residència), lloc de treball o lloc d'estudi.

En aquest cas, no es tracta del domicili, lloc de treball o estudi.

Com a qüestió prèvia, cal assenyalar que a la sol·licitud només es va adjuntar la documentació bàsica que es descriu en el tràmit del portal de la seu electrònica, de manera que l'Administració no va tenir l'oportunitat de valorar totes les circumstàncies del cas que, tot i que es van al·legar, no es van acreditar. Quant al certificat sobre les activitats formatives que l'alumne fa al centre esportiu, és evident que no es va aportar, ja que és de data posterior.

En qualsevol cas, la part sol·licitant **sí que va acreditar la necessitat real de la reserva i el compliment dels requisits bàsics per accedir a la llicència** —grau de discapacitat del 78%, barem de mobilitat, empadronament, inexistència de deutes amb l'Administració, targeta d'estacionament—.

A la vista de la documentació de l'expedient, i tenint en compte la potestat discrecional que la normativa atorga als ens locals per incorporar les circumstàncies personals del cas, aquesta Sindicatura conclou que l'article 177 del Codi ofereix marge suficient perquè el Districte concedeixi la llicència amb plena subjecció a dret:

- D'acord amb una interpretació teleològica de la norma, en els casos de gran discapacitat es poden equiparar a "lloc d'estudis" els centres on les persones afectades reben teràpies, formació o practiquen alguna activitat relacionada amb el seu benestar, sempre que hi hagi recurrència i es pugui considerar que formen part de la seva ocupació habitual, com és el cas d'aquest centre esportiu per a l'interessat.
- En el cas concret, per garantir la distribució equitativa de l'espai d'estacionament, es pot establir una franja horària que en limiti l'ús exclusiu només a les tres hores necessàries, de dilluns a divendres, i que la resta del temps funcioni com a reserva genèrica. Sobre aquest tema, la Sindicatura ja ha tingut ocasió d'estudiar queixes anteriors sobre la disponibilitat de reserves genèriques.⁴

El dret a una bona administració actua com a principi transversal que obliga a interpretar les normes de manera favorable als drets i interessos legítims de les persones.

A més a més, quant a l'aplicació de les normes jurídiques, cal tenir en consideració la interpretació teleològica prevista en l'article 3 del Codi civil ("atendiendo fundamentalmente al espíritu y finalidad de aquellas"), que s'orienta a interpretar-les i aplicar-les no només pel seu tenor literal, sinó conforme al seu propòsit, objectiu o "raó de ser" (*ratio legis*).

Aquest concepte també està incorporat al dret civil català dins el principi d'equitat previst en l'article 111-9 del llibre primer del Codi civil de Catalunya.

111-9. L'equitat s'ha de tenir en compte en l'aplicació de les normes, si bé els tribunals només poden fonamentar llurs resolucions exclusivament en l'equitat quan la llei ho autoritza expressament.

A escala internacional, la Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat, aprovada per l'Assemblea General de l'ONU l'any 2006 i ratificada per l'Estat espanyol el 23 de novembre de 2007, reconeix la diversitat de les persones amb discapacitat, així com la necessitat de promoure i protegir els drets humans de totes les persones amb discapacitat, incloses les que necessiten un suport més intens.

⁴ https://www.sindicaturabarcelona.cat/wp-content/uploads/202410_Dret-accessibilitat-i-inclusivitat_disminuint-progressivament-el-nombre-de-reserves-destacionament-generiques-per-a-PMR_24Q000314.pdf

El preàmbul de la Llei 13/2014, de 30 d'octubre, d'accessibilitat dedica les seves primeres paraules a subratllar la importància de la promoció de l'accessibilitat com a instrument per fer efectiu el principi d'igualtat de la ciutadania i recorda que la Convenció de les Nacions Unides sobre els drets de les persones amb discapacitat fixa el compromís de promoure, protegir i assegurar el ple gaudi dels drets humans i les llibertats fonamentals en condicions d'igualtat per a les persones amb discapacitat i de promoure el respecte a llur dignitat inherent.

La regulació actual de les reserves d'estacionament a favor de persones amb discapacitat prevista a l'OCVV, literalment, no té en compte els casos de gran discapacitat i crea una situació discriminatòria per a les persones que no poden ni conduir ni treballar ni estudiar, precisament per raó de la seva discapacitat, mentre que, en canvi, possibilita disposar d'una reserva d'estacionament a favor de persones amb altres tipus de discapacitat, de menys abast, d'una manera més extensa per cobrir les seves necessitats. Una aplicació mecànica de la norma, per tant, pot situar-nos davant l'absurd de perjudicar precisament a qui el legislador volia conferir més protecció.

Aquesta Sindicatura no considera el cas de la promotora de la queixa com un supòsit aïllat, sinó que creu que exemplifica una situació de desprotecció no coberta per la normativa municipal i que té com a resultat la vulneració de la normativa que empara els drets de les persones amb discapacitat. Convé fer notar, precisament, que l'article 177 del Codi d'accessibilitat habilita expressament els ens locals per desenvolupar, adaptar i ampliar les seves previsions i únicament li impedeix establir requisits de la persona sol·licitant més restrictius que els previstos pel Codi mateix.

El procediment administratiu no és un fi en si mateix, sinó un instrument al servei d'una actuació administrativa eficaç, plenament sotmesa a la llei i al dret i coherent amb la proclamació constitucional de la justícia com a valor superior de l'ordenament jurídic.

En conclusió, una interpretació més àmplia, finalista i plenament legítima, com la que es planteja, permet reforçar la protecció i la garantia dels drets de les persones amb gran discapacitat, i els assegura un tracte en condicions d'igualtat respecte de persones amb altres tipus de discapacitat que tenen més opcions al seu abast per disposar d'una reserva d'estacionament.

DECISIÓ

D'acord amb la Carta municipal de Barcelona, aquesta institució té com a missió defensar els drets i les llibertats de la ciutadania i, amb aquesta finalitat, pot supervisar l'activitat de l'Administració municipal.

Considerats els fets i les normes aplicables, conclou que, en aquest cas, la valoració del supòsit plantejat i l'aplicació de la norma sense tenir en compte les circumstàncies de la persona interessada no constitueix una actuació ajustada a dret ni eficaç, ja que té com a resultat la vulneració del dret a la mobilitat accessible consagrat a escala internacional, estatal, catalana i municipal.

Per tot el que s'ha exposat, aquesta Sindicatura resol:

- Recomanar a la Regidoria del Districte de Nou Barris que concedeixi a la persona interessada un tràmit d'esmenes a la sol·licitud perquè incorpori a l'expedient tota la documentació referent al cas i que, en la interpretació i aplicació de la norma, es consideri el centre esportiu on rep formació com a lloc d'estudis per al cas específic i, en conseqüència, es concedeixi la reserva d'estacionament per a persones amb discapacitat amb les condicions esmentades en aquest pronunciament.

Alternativament, i d'acord amb els principis d'eficàcia i celeritat, aquesta institució posa a disposició dels serveis competents la documentació que s'inclou en l'expedient de queixa.

- Recomanar a la Primera Tinència d'Alcaldia, responsable de l'Àrea d'Urbanisme, Acció Climàtica, Mobilitat, Pla de Barris i Serveis Urbans, que impulsi la modificació de l'actual Ordenança de circulació de vianants i de vehicles, de manera que no esdevingui discriminatòria per a les persones amb gran discapacitat, d'acord amb l'article 4 de la Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat, que obliga els poders públics a adoptar totes les mesures legislatives, administratives i d'una altra índole que siguin pertinents per fer efectius els drets de totes les persones amb discapacitat, així com a adoptar les mesures pertinents, incloses mesures legislatives, per modificar o derogar lleis, reglaments, costums i pràctiques existents que constitueixin una discriminació contra les persones amb discapacitat.

Aquesta resolució es comunicarà a la persona que va formular la queixa i a l'òrgan municipal competent. Per mitjà de l'informe anual d'aquesta Sindicatura, també se'n donarà compte al Plenari del Consell Municipal.

Aquesta resolució s'emmarca dins el compromís de l'Ajuntament de Barcelona amb els **objectius de desenvolupament sostenible (ODS)**, d'acord amb la mesura de govern sobre l'Estratègia d'impuls de l'Agenda 2030. Concretament, es relaciona amb l'objectiu **10.2 "Potenciar i promoure la inclusió social, econòmica i política de totes les persones, independentment de la seva edat, sexe, discapacitat, raça, ètnia, origen, religió o situació econòmica o una altra condició"**.